

1 Fiskverkanda ber að gæta þess, að fiskur, sem hann tekur til vinnslu, sé veiddur 13. jan. af skipum, sem hafa hæfnisvottorð.

45. gr.

Framleiðsla sjávarafurða til manneldis er bönnuð í fiskvinnslustöðvum, sem eigi hafa gildandi hæfnisvottorð.

46. gr.

Með brot gegn reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála, og varða brot sektum.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 5. gr. laga nr. 42 9. júní 1960, um ferskfiskeftirlit, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi II. og III. kafli reglugerðar nr. 35 15. marz 1956, um fiskmat.

Sjávarútvegsráðgjafi, 13. janúar 1961.

Emil Jónsson.

Gunnlaugur E. Briem.

2

REGLUGERÐ

14. jan.

um nýja lánaflokka stofnlánadeildar sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands.

1. gr.

Stofnlánadeild sjávarútvegsins er heimilt að opna nýja lánaflokka í þeim tilgangi að bæta fjárhagsaðstöðu fyrirtækja, er stunda sjávarútveg og fiskvinnslu og hafa ekki á undanförunum árum fengið viðunandi fjármagn til langs tíma til þeirra framkvæmda, er þau hafa ráðizt í.

2. gr.

Fjár til þessara lána getur stofnlánadeildin aflað með því að stofna til skuldar við Seðlabankann, enda sé svo um samið við viðskiptabanka þeirra fyrirtækja, er lán fá, að staða þessara banka gagnvart Seðlabankanum batni í samræmi við það. Lán Seðlabankans til stofnlánadeildarinnar skal endurgreiðast jafnört og lán hennar innheimtast.

3. gr.

Lán þessi skulu aðeins veitt gegn veði í framleiðslutækjum sjávarútvegsins og með einfaldri ábyrgð viðskiptabanka viðkomandi fyrirtækis. Andvirði láns skal greitt á reikning viðskiptabanka þess, sem lánið ábyrgist, enda getur hann gert það að skilyrði, að lánsfénu sé varið til þess að greiða ákveðnar skuldir við hann eða aðrar skuldir til skamms tíma, sem hann ákveður.

4. gr.

Umsóknir um lán úr þessum lánaflokkum skulu lagðar fyrir viðskiptabanka viðkomandi fyrirtækis, sem leggur þær síðan fyrir stofnlánadeildina. Með lánsúmsókn skulu fylgja eftirtalin gögn:

1. Eignar- og veðbókavottorð, lóðarsamningur og önnur skilríki varðandi eignir fyrirtækisins.

2. Skoðunar- og matsgerðir á eignum fyrirtækisins, framkvæmdar af matsmönnum 2
deildarinnar, sbr. 7. grein. 14. jan.
3. Vátryggingarskírteini eða óyggjandi vottorð um vátryggingu eigna fyrirtækisins.
4. Vottfestar upplýsingar um það, hverjum sé heimilt að skuldbinda fyrirtækið.
5. Rekstrar- og efnahagsreikningar fyrirtækisins síðastliðin tvö ár í því formi, sem stofnlánadeildin óskar.
6. Aðrar upplýsingar um rekstur og efnahag fyrirtækisins, sem óskað kann að verða eftir.

5. gr.

Stofnlánadeildin skal hafa náin samráð við viðskiptabanka lánbeiðanda varðandi athugun á lánbeiðni hans. Skal stofnlánadeildin, að fengnum tillögum frá viðskiptabönkum, setja reglur varðandi það, hversu meta skuli fjárför fyrirtækja í því skyni að leysa úr lausafjárvandræðum þeirra. Lán úr stofnlánadeild skal því aðeins veitt, að stofnlánadeildin telji, að með því megi koma fjárhag lánbeiðanda á viðunandi grundvöll.

6. gr.

Telji stjórn stofnlánadeildarinnar, að fengnum tillögum frá viðskiptabanka umsækjanda, þörf á ýtarlegri athugun á fjárhag umsækjanda áður en unnt verði að afgreiða lánbeiðni frá honum, getur hún tilkynnt það skiptaráðanda, og er þá hvers konar kyrrsetning eða aðför vegna skuldbindinga lánbeiðanda óheimil á hendur honum og ábyrgðarmönnum hans, þangað til lánsumsókn hefur verið afgreidd, þó aldreí lengur en til 31. desember 1961. Eigi verður bú hans heldur tekið til gjaldþrotaskipta á því tímabili.

Frá því stofnlánadeild hefur sent ofangreinda tilkynningu til skiptaráðanda og þar til lánsumsókn hefur verið afgreidd, þó ekki lengur en til 31. desember 1961, má lánbeiðandi ekki selja eignir sínar umfram venjulega afurðasölu og ekki veðsetja þær, nema fyrir nauðsynlegum rekstrarlánnum og yfirleitt ekki gera neinar þær ráðstafanir, er veruleg áhrif geti haft á efnahag hans.

7. gr.

Matsnefnd skal meta þær eignir, sem í ráði er að veðsetja stofnlánadeildinni. Matsnefndin skal skipuð þrem mönnum, einum tilnefndum af stofnlánadeildinni, einum af fjármálaráðuneytinu og hinum þriðja af Landsbanka Íslands, viðskiptabanka, og Útvegsbanka Íslands sameiginlega. Matsnefndin getur með samþykki stjórnar stofnlánadeildarinnar skipað menn til þess að meta eignir á sínum vegum, enda skal hún endurskoða matið og staðfesta það.

Eignir skulu metnar til endurkaupverðs, að frádregnum eðlilegum afskriftum, er miðist við rýrnun eignarinnar frá því að hún varð til. Einnig skal við ákvörðun endurkaupsverðs taka fullt tillit til tæknilegs notagildis eignarinnar, t. d. hvort hún fullnægi nútíma kröfum varðandi afkastagetu, rekstrarhagkvæmni o. fl. Skal matsnefndin semja nákvæmar reglur um framkvæmd matsins, er staðfestar skulu af stjórn stofnlánadeildarinnar.

8. gr.

Lán skulu aðeins veitt gegn veði með uppfærslurétti í fiskiskipum, vinnslustöðvum og vélum sjávarútvegsins og með einfaldri ábyrgð viðskiptabanka viðkomandi aðila. Stofnlánadeildin getur samið við viðskiptabanka um, að ábyrgð þeirra breytist úr einfaldri ábyrgð í sjálfskuldarábyrgð, ef, eða að svo miklu leyti, sem veð fyrir láni, sem er í vanskilum, reynist ófullnægjandi fyrir eftirstöðvum lánsins við uppboð.

Hámarkslán, að viðbættum öðrum lánnum, sem á hinum veðsettu eignum hvíla, skulu vera 70% af matsverði. Stofnlánadeildin getur þó lækkað þetta hlutfall, þegar

2 matið er að hennar dómi of hátt miðað við viðskiptalega aðstöðu fyrirtækis eða 14. jan. staðsetningu, t. d. að því er varðar öflun hráefnis eða rekstrarkostnað.

Stofnlánadeildin getur, ef hún telur ástæðu til, krafizt sambærilegra veðréttinda og fylgt hafa þeim skuldum, sem greiðast af láni hennar, enda afli lántaki veðleyfa frá seinni veðhöfum.

9. gr.

Hámarkslánstími skal vera sem hér segir: lán út á fasteignir 20 ár, lán út á skip 15 ár og lán út á vélar 10 ár, en innan þessara marka miðist lánstími við áætlaðan endingartíma hinna veðsettu eigna, og skal þá miðað við ástand þeirra, þegar lán er veitt. Á þetta jafnt við, þegar veð fyrir láni eru eitt eða fleiri, sömu tegundar eða blönduð.

10. gr.

Vaxtakjör skulu ákveðin af stjórn stofnlánadeildarinnar að höfðu samráði við ríkisstjórn. Vextir greiðist eftir á á gjalddögum afborgana. Dráttarvextir skulu vera þeir sömu og eru reiknaðir af eldri lánaflokkum við stofnlánadeildina.

Skuldunautar skulu greiða jafnar afborganir og vexti tvisvar á ári með gjalddögum hinn 1. maí og 1. nóvember ár hvert. Fyrsta afborgun fellur í gjalddaga 1. maí 1962, en vaxtagreiðslur hefjast strax á reglulegum gjalddögum.

Heimilt skal lántaka að greiða aukaafborganir af láni eða eftirstöðvar þess, hvenær sem er á lánstímanum.

11. gr.

Skyllt er lántakendum að hafa hinar veðsettu eignir svo hátt váttryggðar, að vel nægi fyrir áhvilandi lánum, og tekur veðréttur stofnlánadeildarinnar jafnan einnig til váttryggingarfjárins. Ef til útborgunar váttryggingarfjár kemur, getur stofnlánadeildin krafizt, að henni sé greidd beint upphæð, sem svarar áhvilandi láni eða lánum í deildinni, enda sé tekið fullt tillit til þeirra veðhafa, sem á undan eru í veðröð.

Öllum skuldunautum er skylt að láta stofnlánadeildinni í té afrit af rekstrar- og efnahagsreikningum sínum í því formi, sem hún ákveður.

12. gr.

Heimilt er að telja lán eða eftirstöðvar láns úr stofnlánadeildinni komnar í gjalddaga án uppsagnar:

- a. Þegar tilskilið ársgjald er ekki greitt á réttum gjalddaga.
- b. Við eigendaskipti að veði fyrir láni eða ef veðið ferst, er selt eða sett á uppboð.
- c. Ef veðið gengur svo úr sér eða rýrnar að verðgildi eða önnur atvik valda því, að lánið er eigi svo tryggt sem æskilegt er að dómi lánveitanda.
- d. Ef veðsettu skipi er ekki haldið út til fiskveiða eða fiskflutninga sex mánuði ár hvert eða fyrirtæki hættir störfum eða breytir svo rekstri sínum, að það fullnægir ekki ákvæðum laga um stofnlánadeildina, skal heimilt að segja öllu láninu upp til greiðslu með 14 daga fyrirvara.

13. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga hefur stofnlánadeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undanfarins dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt lögum um nauðungaruppboð, nr. 57 frá 1949, sbr. lög um veð frá 4. nóv. 1887, 3. gr.

Stofnlánadeildin getur samið svo um við skuldunauta sína, að uppboðið á veðsettum eignum megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara.

Nú er skip eða fasteign seld á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti, og ber þá uppboðshaldara að rannsaka, hvort eignin er veðsett í stofnlánadeildinni,

og geta þess í uppboðsgerðinni. Ef svo reynist, skal henni gert aðvart svo tímanlega, 2
að hún geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

14. jan.

14. gr.

Skuldunautar stofnlánadeildarinnar eru skyldir til að fullnægja öllum kvöðum og skuldbindingum, sem á þá eru lagðar í lögum um stofnlánadeildina og í reglugerð þessari, með öllum þeim breytingum, sem kunna að verða gerðar á þeim ákvæðum, sem nú eru í gildi.

15. gr.

Reikningar stofnlánadeildarinnar skulu afgreiddir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar Seðlabankans.

Stofnlánadeildin er undanþegin opinberum gjöldum og sköttum, hverju nafni sem nefnast. Öll skjöl viðvíkjandi lánum, sem deildin veitir eða tekur, eru undanþegin stimpilgjöldum, en lántaki greiðir annan lántökukostnað.

16. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt bráðabirgðalögum nr. 1 5. janúar 1961, um heimild stofnlánadeildar sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands til að opna nýja lánaflokka, öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 14. janúar 1961.

Gylfi Þ. Gíslason.

Jónas H. Haralz.